

É 1

2017/
2018

AT

SE

VÍ!

Žáci naší školy opět na hradě

Dne 4.10. 2017 vyrazili všichni žáci druhého stupně na tradiční výlet za krásami naší vlasti. V plánu pro letošní rok byl hrad Houska, ale na přání žáků jsme nakonec volili jinak. Hrad Karlštejn skrývá také mnohá tajemství.

Počasí, navzdory deštivému období, se na tento den umoudřilo. Slunečný podzimní den s návštěvou hradu Karlštejn se opravdu vydařil.

Radka Kostková

Výstava moderního umění

Zhlédli jsme výstavu současného výtvarníka Jaroslava Róny v domě
U Kamenného zvonu

Šťastné stáří očima dětí 2017

Koncem minulého školního roku si vyměnilo své fotografické portréty několik žáků líbeznické základní školy s několika důchodci z Hortenzie, domova pro seniory v Bořanovicích, členy místního výtvarného kroužků. Jejich cílem bylo si vzájemně vytvořit malované a kreslené portréty.

Děti se daly s chutí do práce a podařilo se jim postihnout charakteristické rysy svých modelů opravdu věrně. Když však dorazily do Hortenzie, aby se pokochaly díly svých starších protějšků, zjistily, že babičky a dědečkové se úkolu zalekli a všechny portréty za ně nakreslil jediný obětavec – **pan Ing. Karel Smrček**, který je velmi nadaný a vytvořil skvělé podobizny, ačkoliv kreslit a malovat začal teprve v devadesáti letech v domově důchodců.

Obrázky dětí i pana Smrčka jsme poslali do celostátní výtvarné soutěže **Šťastné stáří očima dětí**, kterou každým rokem pořádá Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Letos v říjnu proběhlo v Emauzském klášteře slavnostní vyhodnocení soutěže. **Zuzanka Krausová** si zde převzala za svůj portrét pana Smrčka ocenění za **3. místo** (do soutěže děti z celé republiky poslaly celkem 1100 obrázků) a pan Smrček získal **Zvláštní cenu poroty**. Ze zdravotních důvodů si ji nemohl osobně převzít. Členové odborné poroty jeho práci velmi chválili a osobně ho pozdravoval také Aleš Cibulka, který celou akci vtipně moderoval.

Ocenění Zuzanky Krausové je potvrzením jejího talentu, od letošního školního roku již studuje Zuzanka na střední umělecké škole.

Tělocvična plná zdravotníků

Díky studentkám a studentům 3. lékařské fakulty Univerzity Karlovy se naše škola proměnila v líheň malých lékařů, lékařek a zdravotních sestřiček.

Studenti pod vedením Mgr. Petry Sedlářové si pro naše děti druhých a třetích ročníků připravili edukační program, ve kterém žáky seznámili se stavbou a fungováním lidského těla, správnou hygienou a prací zdravotních sestřiček.

Program byl postaven jako hra s pěti stanovišti. Celá třída byla hromadně seznámena s tím, co ji čeká. Potom každý žák obdržel kartu se svým jménem pro sběr razítek, čímž hra dostala nádech soutěžení. A jelikož nezbytnou součástí pracovních pomůcek všech zdravotních sestřiček je rouška a gumové rukavice, byly tímto vybaveny i děti.

Žáci byli rozděleni do pěti skupinek a postupně si prohlédli model lidského těla s jeho orgány, přebalili miminko, vyzkoušeli si ošetření rány, vytažení stehů a pomocí pinzety přiložení sterilního krytí. Na dalším místě si ověřili pečlivost svého

mytí rukou, kdy mýdlem umyté ruce vložili pod UV lampu, která jim ukázala, na která místa zapomněli.

Největší úspěch však zaznamenalo stanoviště pro odběr krve. Nejprve si děti pohmatem ověřily, že zaškrcená žíla je lépe poznatelná, než žíla volná. A pak následoval samotný odběr z umělé cvičné ruky. Studentky nejdříve žákům vysvětlily a ukázaly, jak se zavádí kanyla pomocí „motýlku“, a pak si každé z dětí vyzkoušelo odebrat krev injekční stříkačkou a také do sterilních zkumavek.

Na závěr si děti formou odpovědí na kontrolní otázky ověřily, co vše si zapamatovaly.

Úspěšnost edukačního programu a hodinového plného nasazení studentů potvrzuje skutečnost, že žáci vydrželi po celý zbytek dne s rouškou na obličeji a gumovými rukavicemi na rukou. Druhý den si někteří z nich přinesli z domova dětský zdravotní kufrík a celý zbytek týdne si v družině hráli na lékaře a pacienty.

Studenti, děkujeme. A přijďte opět někdy mezi nás!

Šárka Kazdová

Život je boj

Iva Koderičová (7.B)

Slovo táta bolí mě moc,
ten můj pije každou noc.
Ani jeden den nevynechá,
jenom do hospody spěchá.

Nevím, kdy to začalo,
kdy se to všechno zkazilo.
Mamka řekla, že to takhle nechce,
a já viděla, že: " Jde to z kopce!"

S mamkou bych chtěla pořád žít,
ale táta začal nepříjemný být.
Nevím, co jsem zkazila,
možná jsem dost milá nebyla?

Slyším zas zázraky slibovat,
už nikdy nikoho nechci milovat.
Dopadla bych jako mamka,
tak jsem radši srdce zamkla.
Nechci, abych se trápila
a abych si ublížila.

Mamka velice smutná je,
o sestru s tátou bojuje.
Bojím se, to snad každý ví,
že nás nakonec rozdělí.

Nespěchám...

Anna Marie Rakar (6. ročník)

Než mi začnou prázdniny,
oslavím narozeniny.

Otevřu si kofolu,
vykašlu se na školu.

Nebo sednu na kolo,
pojedu s ním přes molo.

Na nic nemám čas,
no, co, vem to d'as.

A dny školní běží, běží,
na stole mi učebnice leží.

Když jsem byl malý

Matěj Mikula (6.A)

Když jsem byl malý,
hrával jsem si venku s kamarády.

Když jsem byl starší,
chodil jsem jim na svatby.

Když jsem byl starý,
chodil jsem na pohřby.

Ted' jen sám na posteli své ležím
a čekám na anděla
nebo na někoho s vlídnou tváří.

Čert, či anděl?

Všichni mají právo volby.
Čert se může stát andělem,
nebo anděl čertem.

Každý živý tvor má
MOŽNOST VOLBY.

